

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Ecological compensation of highway impacts; negotiated trade-off or no-net-loss?

Cuperus, R.

Citation

Cuperus, R. (2005, January 13). *Ecological compensation of highway impacts; negotiated trade-off or no-net-loss?*. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/581>

Version: Not Applicable (or Unknown)

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/581>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

STELLINGEN ⁽¹⁾

1. Natuurcompensatie en natuurontwikkeling hebben veel met elkaar gemeen. Desondanks is een belangrijk onderscheid dat de huidige wijze van natuurcompensatie zich niet goed verdraagt met een spontane en onvoorspelbare ontwikkeling van natuurwaarden.
(n.a.v. dit proefschrift)
2. De uitvoering van natuurcompensatie krijgt een toegevoegde, maatschappelijke waarde wanneer de partijen en personen die schade ondervinden van infrastructuur, een rol krijgen bij de planning, de ontwikkeling en het beheer van natuurwaarden ter compensatie van de ecologische schade van die infrastructuur.
(n.a.v. dit proefschrift)
3. Zowel het Nederlandse subsidieprogramma voor de realisatie en instandhouding van de Ecologische Hoofdstructuur als de EU-regelgeving voor de landbouw frustreren een actieve rol van boeren bij de uitvoering van compenserende maatregelen. Dit illustreert dat de overheid bij het natuurbeheer de boeren nog steeds niet voldoende serieus neemt.
(n.a.v. dit proefschrift)
4. Dat 'compensatie'-wetlands 10 jaar na inrichting nog steeds een lagere biodiversiteitsindex hebben dan de oorspronkelijke wetlands, wijten Teels *et al.* (2004) aan ongunstige hydrologische omstandigheden. Zij concluderen dat de compenserende maatregelen zijn mislukt, maar gaan daarbij geheel voorbij aan de mogelijkheid dat wetland-ecosystemen wellicht minder snel vervangbaar zijn dan algemeen wordt aangenomen.
(n.a.v. B.M. Teels, L.E. Mazanti & C.A. Rewa, 2004, Using an IBI to assess effectiveness of mitigation measures to replace loss of a wetland-stream ecosystem, Wetlands 24(2): 375-384)
5. De veelal nog ontbrekende kennis over de gevoeligheid van planten- en diersoorten voor versnippering van habitats leidt vooralsnog tot de ongewenste trend om steeds gedetailleerdere classificaties op te stellen op basis van geografische en soortspecifieke eigenschappen (zie bijv. Henle *et al.* 2004). Dit fenomeen verhindert vooralsnog de ontwikkeling van kennis over versnippering op het niveau van ecosystemen.
(n.a.v. K. Henle, K.F. Davis, M. Kleyer, C. Marghules & J. Settele, 2004, Predictors of species to fragmentation, Biodiversity and Conservation 13: 207-251)
6. De conclusie van Genuit, dat conform het Structuurschema Groene Ruimte (SGR) '... financiële compensatie door de initiatiefnemer onverlet laat dat compensatie in natura zal moeten plaatsvinden ...', is strijdig met het SGR zelf. Financiële compensatie is niets anders dan afkoop, is aan de orde wanneer compensatie in natura niet mogelijk is, en is niet per definitie gekoppeld aan de oorspronkelijke compensatiedoelstellingen.
(n.a.v. J.W. Genuit, 2003, Natuurcompensatie; enkele opmerkingen omtrent de uitwerking van het compensatiebeginsel, Tijdschrift voor Omgevingsrecht 3: 100-104)

7. In tegenstelling tot wat Rundcrantz & Skärbäck (2003) stellen, vormen landschappelijke aspecten geen basis om natuurcompensatiegebieden juist dicht bij woonbebouwing te ontwikkelen. Het zijn eerder strategische of planologische redenen, omdat dergelijke compensatiegebieden de toekomstige uitbreiding van bebouwingkernen kunnen tegenhouden.
(n.a.v. K. Rundcrantz & E. Skärbäck, 2003, *Environmental compensation in planning: a review of five different countries with major emphasis on the German system*, *European Environment* 13: 204-226)
8. Ecoducten zijn behalve succesvolle ook prestigieuze faunavoorzieningen, aangezien bijna elke regionale directie van Rijkswaterstaat er tenminste één in het eigen beheersgebied wenst.
(n.a.v. Ministerie van V&W, LNV en VROM, 2004, *Meerjarenprogramma Ontsnippering*)
9. De onderschatting van kosten van grote infrastructuurprojecten is niet een exclusief Nederlands, maar veeleer een wereldwijd probleem (cf. Flyvbjerg *et al.* 2002). In tegenstelling tot de bewering van deze auteurs, zijn er in Nederland geen aanwijzingen dat de bouwkosten van infrastructuur opzettelijk en structureel worden onderschat teneinde de besluitvorming over deze projecten te versnellen.
(n.a.v. B. Flyvbjerg, M. S. Holm & S. Buhl, 2002, *Underestimating costs in public works projects; error or lie?*, *Journal of the American Planning Association* 68(3): 279-295)
10. De toepassing van gedetailleerde en complexe methoden voor het voorspellen van effecten van infrastructuur op verkeer, milieu en natuur in een Milieueffectrapport leiden de aandacht af van een goede besluitvorming.
11. De invoering van prestatiecontracten binnen Rijkswaterstaat, waarbij aannemers niet meer worden afgerekend op de werkzaamheden maar op prestaties, leidt tot een onherstelbaar verlies van de biodiversiteit en ecologische functie van de rijksbermen. Het overdragen van waardevolle bermen aan natuurbeherende organisaties is daarom een klemmende noodzaak.
12. Als oma's niet oppassen, zijn ze veel tijd kwijt met het opvangen van hun kleinkinderen, als ze wel oppassen ook.

⁽¹⁾ behorende bij: Cuperus, R. (2004). Ecological compensation of highway impacts: Negotiated trade-off or no-net-loss?